

[Norlev.]

Tale om virkelige Reforme, møder man denne Undskyldning: Vi kan ikke hænge dem op; der nu har købt Ejendommene og sidder med stor Gæld. Og jo længere dette varer, des mere passiv Kapital vil Samfundet faa at forrente, for de Obligationsværdier, der her skabes, har intet med Produktion at gøre, de har ikke forøget det danske Samfunds produktive Evne det allermindste, de har kun beslaglagt Rettigheder, og det er en meget stor Forskel, om der skabes Kapital, som kun er et Udtryk for Rettigheder, eller Kapital, som er et Udtryk for Stigning i Samfundets produktive Evne.

Vi mener altsaa, at det er meget nødvendigt snarest at gennemføre en Revision af denne Lov, og vi finder, at Motivet for Udsættelse ikke er fyldestgørende. Man motiverer Udsættelsen med, at Spørgsmaalet er til Behandling i Skattekommissionen. Saa vidt jeg ved, har denne Skattekommission nu siddet i 9 Aar; der er ingen, der ved, hvor længe den vil blive siddende, og nu oplyste det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard, at Skattekommissionen hidtil slet ikke har beskæftiget sig med dette Spørgsmaal. Skattekommissionen er formentlig tænkt som en Sagkundskabens Hjælp til Rigsdagen i det Spørgsmaal, den behandler, nemlig Spørgsmaalet om en Forenkling og Rationalisering af vore Skatter; den er formentlig ikke tænkt som et Begravelsesudvalg — hvad man jo før har oplevet, at Udvalg har været —, men jeg kan ikke nægte, at det forekommer baade mærkeligt og mistænkeligt, at naar der er Tale om en Lettelse i Amtsskatterne som den, der nylig blev foreslaaet og gennemført i Forbindelse med Sygehusloven, skulde denne ikke behandles i Skattekommissionen, før den kunde vedtages her i Tinget. Nej, naar man vil lette Skatterne paa Jorden, undskylder man sig ikke med Skattekommissionen. Og da der forleden Dag var Tale om den store Forhøjelse af Forbrugsafgifterne, blev Skattekommissionen saa vidt mig bekendt heller ikke spurgt og ikke anført som en Kommission, der havde anbefalet Ændringerne. Der kunde man saa udmærket gennemføre store og indgribende Ændringer uden Hensyn til Skattekommissionen.

Jeg vil ikke insinuere, at man her ligefrem bruger Skattekommissionen som Begravelsesudvalg, men jeg vil paastaa, at man bruger den som noget i Retning af en Koncentrationslejr, hvor man indespærer uønskede Reforme, for at de ikke skal komme til at gøre Skade — i dette Tilfælde altsaa Skade paa Grundspekulationen. Det

er det, man vil forhindre, og derved kommer man i Virkeligheden til at gøre det ærlige Arbejde Skade. Jeg vil gerne spørge den højtaerede Finansminister: Mener Finansministeren, at der i dette Ting ikke er saa megen Sagkundskab, at Tinget vil være i Stand til at revidere en Lov, hvis Fejl er saa indlysende? Tilmed har vi jo en Finansminister, der er Professor i Nationaløkonomi. Hvis der er denne Sagkundskab til Stede, hvorfor skal man saa vente med at gennemføre Reformen her, hvorfor skal Grundspekulationen saa have flere Chancer? Hvorfor vil man stadig forære de samfundsskabte Værdier bort? Og jeg vil spørge den høje Rigsdag: Vil den give sig selv Uduelighedssættelse for, at den ikke er i Stand til at revidere denne Lov? Her i Rigsdagen er der Flertal for Grundskyld, i hvert Fald ifølge Partiernes Programmer. Vil dette Flertal nu gaa ud og sige til Vælgerne: Vi var nødt til at lade Grundspekulanterne løbe med disse Værdier, for vi havde ikke Indsigt og Evne nok til at revidere denne Lov. Hvis Rigsdagen siger saaledes, er det ikke uforstaaeligt, at Folk foragteligt tænker: De snakker, men de handler ikke. Jeg henstiller til Rigsdagen at kræve Revisionen gennemført og gennemført straks.

Og det gør jeg ogsaa af en anden Grund. Vi har et Boligspørgsmaal, som det er meget nødvendigt at faa løst, men enhver ved da, at det første fornødne for at kunne bygge er at faa en Byggegrund, og der bliver ikke megen Mening i, at Staten giver Tilskud til Byggeri, hvis disse Tilskud bare bevirker, at Grundspekulationen kan rende med en saa meget større Profit. Og det vil let gaa saadan under de nuværende Forhold, fordi de, der skal bygge, selvfølgelig maa regne med, hvad Grunden koster, og hvis de som Følge af Statstilskud er i Stand til at bygge billigere, bliver de i Stand til at give saa meget mere for Grunden, og saa gaar Statens Tilskud i Grundejernes Lommer og giver bare en større Gevinst for Spekulationen. Her vilde en fuldstændig Inddragning af de samfundsskabte Værdier betyde en stor Lettelse for Byggeriet. Hvis man kunde overtage Grunde paa Grundskyldsvilkaar, ligesom Husmændene overtager deres Jord paa Grundskyldsvilkaar, vilde det lette Byggeriet, i hvert Fald af Smaahuse, ganske overordentligt. Det vilde betyde mindst 15—20 pCt. mindre Udgifter i de første 10 vanskelige Aar, hvor man i Regelen ogsaa skal afdrage Grundværdien. Derfor, hvis man vil fremme Byggeriet, maa man ikke gøre det paa den Maade, at vi giver Tilskud til Grundspekulationen, og det gør vi, saa længe